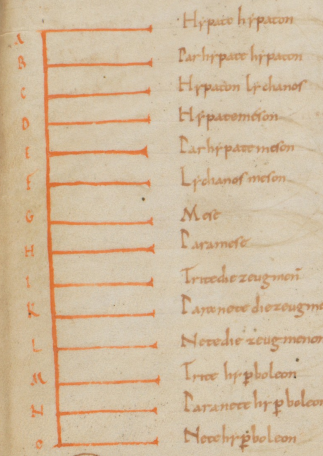

DE MODORUM EXORDIIS IN QUO DISPOSITIO NOTARUM PER SINGULOS MODOS ACUOCES

Ex diapason igitur consonantiae speciebus exsistunt quae appellantur modi quos eosdem tropos tonos nominant. Sunt autem tropi constitutiones totius uocum ordinibus tam gravitate tacumine differentes. Constitutio uero est plenum uelut modulationis corpus ex consonantiarum coniunctione consistens quales est diapason et diatessaron uelut diapason. Est enim diapason constitutio, a prima lambanomenon in mesen, ceteris quae sunt inter medias uocibus annumeratis. Tamese rursus in neten hyperboleon cum uocibus interiectis. Tab hypate meson in neten diezeugmenon cum his quas extremae uoces medias claudunt. Sine movendo Constitutio erat quae a prima lambanomenon in neten trinomenon cum his quae medie interiectae sunt constat. Bis diapason autem a prima lambanomenon in neten hyperboleon cum his quae in medio sunt inter posita consideratur. Has igitur constitutiones siquis vocat faciat acuciores et gravet vocat remittat. Secundum supradictas diapason consonantiae species efficiat modos VII quorum nomina sunt haec, hypodorius hypofrygius hypolidius dorius phrygius Lydius Mixolydius. Horum uero sic ordo procedit. Sit in diatonico genere nocum ordo dispositus a proslambanomenon in neten hyperboleon. Atque hic sit hypodorius modus. Si quis igitur proslambanomenon in acumen intendat tono hypaten quae hypaton eodem tono adcenat et ceteras quae omnes tono faciat acutiores. Acutior totus ordo per ueniet quam fuit prius quam consuesset per eas intentionem. Tertio igitur tota constitutio acutior effecta hypophrygius modus. Quod simili ipso phrygiorum rursus intentionem uoces acceperint. Hypolidii modulationis est. Ad hypolidium quis si tono intendat dorium faciat, ornatus quidem similis est in acum

License: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 298(119), p. 127 – Boetii geometria et musica (http://www.e-codices.ch/fr/sbe/0298/127)